

Nr 380.

Godkänd av första kammaren den 11 juni 1930.

Godkänd av andra kammaren den 11 juni 1930.

Riksdagens skrivelse till Konungen, angående avtal om löne- och arbetsvillkor för den civila personalen vid truppförbandens intendenturverkstäder.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 12.)

(Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 5.)

T i l l K o n u n g e n .

I en inom riksdagen väckt motion har framställning gjorts om utfärdande av sådana föreskrifter, att avtal om löne- och arbetsvillkor för den civila personalen vid truppförbandens intendenturverkstäder komma att slutas enhetligt för samtliga truppförband.

Över motionen har vederbörande utskott i grundlagsenlig ordning införskaffat yttrande från arméförvaltningens intendentsdepartement, vilket i sin tur infordrat yttrande från samtliga arméfördelningschefer, chefen för östra brigaden, militärbefälhavarna för övre Norrland och på Gotland samt kommandanten i Bodens fästning. Till de yttranden, som avgivits av cheferna för södra, västra och östra arméfördelningarna, hava fogats yttranden från vederbörande truppförbandschefer.

Därjämte har socialstyrelsen i vederbörlig ordning inkommit med utlåtande över motionen och över de av de militära myndigheterna i ärendet avgivna yttrandena.

Arméförvaltningens intendentsdepartements och socialstyrelsens yttranden jämte ett av nämnda styrelse den 20 september 1921 avgivet underdånigt utlåtande i ämnet hava såsom bilagor fogats till båda kamrarnas tillfälliga utskotts betänkanden i ärendet.

Till komplettering av den i intendentsdepartementets yttrande lämnade redogörelsen rörande innehållet i de till departementet avgivna yttrandena må framhållas följande: Av de 26 truppförbandschefer, som

yttrat sig i ärendet, hava 11 avstyrkt det i motionen framlagda förslaget. 5 av dessa hava ej lämnat någon närmare motivering för sitt avstyrkande och 4 hava avstyrkt motionen bland annat av den anledningen, att de, såvitt av yttrandena framgår, fattat motionen så, att samma lön skulle fastställas för samtliga orter i riket. 8 truppförbandschefer hava direkt tillstyrkt eller ställt sig ej avvisande gentemot motionen. De övriga 7 hava icke uttalat sig i frågan.

Avstyrkande yttranden hava vidare avgivits av cheferna för södra, västra och norra arméfördelningarna samt av militärbefälhavaren på Gotland. Chefen för östra brigaden har för sin del avstyrkt upprättandet av ortsavtal och förordat upprättandet av en dyrortsdifferentierad riksprislista, avsedd att ligga till grund för de avtal truppförbandscheferna äga avsluta med sina civila arbetare på ifrågavarande område. Chefen för östra arméfördelningen, militärbefälhavaren för övre Norrland samt kommandanten i Bodens fästning hava ej uttalat sig i frågan.

Av arméförvaltningens intendentsdepartementets yttrande framgår, att departementet på i huvudsak de skäl, som i avstyrkande riktning anförts av vissa av de hörda militära myndigheterna, på det kraftigaste avstyrker utfärdandet av föreskrifter därom att avtal rörande löne- och arbetsvillkor för intendenturverkstädernas samtliga arbetare av skilda yrkesgrupper skola träffas enhetligt för hela riket mellan å ena sidan departementet och å andra sidan försvarsverkens civila personals förbund eller annan arbetarsammanslutning.

Socialstyrelsen åter hävdar nu liksom vid ett tidigare tillfälle den uppfattningen, att en gemensam lönesättning, som lämpligen borde omfatta samtliga truppförband, ej blott vore möjlig utan även ägnad att medföra vissa fördelar i ekonomiskt och socialt avseende. Tillika framhåller styrelsen, att i vissa av styrelsen sedermera verkställda utredningar påvisats den betydande olikformighet, som gjort sig gällande vid lönesättningen för försvarsväsendets civila arbetare, ej minst inom här ifrågavarande grupper.

För sin del ansluter sig riksdagen till den uppfattning, som kommit till uttryck i socialstyrelsens i ärendet avgivna utlåtande. De av socialstyrelsen omnämnda utredningarna giva vid handen, att åtgärder i motionens syfte kunna anses vara av behovet påkallade. Och enligt riksdagens mening behöva dylika åtgärder ej — såsom i flera av de avgivna yttrandena befarats — innebära någon allmän höjning av lönenivån på ifrågavarande arbetsområde, i all synnerhet som av de nämnda utredningarna framgår, att den genomsnittliga lönenivån för försvarsväsendets civila arbetare icke är lägre än på andra jämställda arbetsområden.

Hur den föreliggande frågan lämpligast bör lösas, torde emellertid kunna avgöras först efter en mera allsidig och ingående utredning än det varit möjligt att åstadkomma inom riksdagen, varför riksdagen fun-

nit sig böra begränsa det i motionen framställda yrkandet till att avse endast en utredning i ämnet.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta utreda frågan om för samtliga truppförband enhetliga avtal om löne- och arbetsvillkor för den civila personalen vid truppförbandens intendenturverkstäder samt därefter vidtaga de åtgärder, som därav må föranledas.

Stockholm den 11 juni 1930.

Med undersåtlig vördnad.
